

Všem Juliím - Kidák, Vojta Tomáško

1. Jako zapálená stodola jsem shořel
Ami F E
na venkovským prázdným nádraží,
Ami
ani popel, ani trochu kouře,
F E
natož tvoje prsty na tváři,
Ami
jak nějakej papír vod cukroví
G
vodkopnutej přes dvě koleje,
C E
Ami F E
každá z vás se dneska pro mě strojí,
Ami
každá z vás se s jiným miluje.
C G
- R: Kolik jsem vás ztratil na svý cestě do ráje,
Dmi Ami
přesto hledám dál, vždyť možná zrovna tady je,
E Ami
pak klopí oči hanbou, že je krásnější jak noc,
E Ami
a kytary zní sambou z léta do vánoc.
2. Proč jsou tváře andělů, můj bože,
podobné všem Juliím, co znám,
žádná z nich mi neustlala lože
a žádné z nich jsem lože neustlal,
za okny zní samba a já čekám
na venkovským prázdným perónu,
sbírám síly vodjet prostě někam,
sednout do prázdnýho vagónu.
- R:
- *: Jako zapálená stodola jsem shořel
Ami F E
na venkovským prázdným nádraží ...